

Bertolt Brecht

**LASER OG
PJALTER**

TEATRET
AALBORG TEATER

Laser og pjalter

Forfatter **Bertolt Brecht** i samarbejde med Elisabeth Hauptmann

Komponist <p>Kurt Weill</p>
Iscenesættelse <p>Tormod Carlsen</p>
Scenografi <p>Thomas Bjørnager</p>
Kostumer <p>Karin Betz</p>
Kapelmester <p>Niels Søren Hansen</p>
Oversættelse <p>Niels Brunse</p>
Lysdesign <p>Kasper Daugberg</p>
Lyddesign <p>Kristian Berg</p>
Forestillingsleder <p>Erik Lund</p>
Assisterende forestillingsleder <p>Maria Sidor</p>
Scenemester <p>Kry Balslev</p>
Macheath kaldet Mac med Kniven <p>Sebastian Henry Aagaard-Williams</p>
Jonathan Jerimiah Peachum <p>Indehaver af firmaet "Tiggerens Ven" <p>Jørgen W. Larsen</p></p>
Celia Peachum, hans hustru <p>Josephine Nørring</p>
Polly Peachum, hans datter <p>Bolette Nørregaard Bang</p>
Jackie Brown, øverste politichef i London <p>Steffen Berenthz Eriksen</p>
Lucy, hans datter <p>Marta Holm</p>
Knejpe Jenny <p>Karla Rosendahl</p>
RØVERE <p>Matthias, kaldet Matt fra Mønten <p>Patrick A. Hansen</p></p>
Jacob, kaldet Jacob Krumfinger <p>Thomas Kristian Bek</p>
Robert, kaldet Robert Grovfil <p>Line Nørholt</p>
Walter <p>Marcus Gad Johansen</p>
TYVE <p>Jimmy <p>Marie Knudsen Fogh</p></p>
Ede <p>Kathrine Høj Andersen</p>
3. tyv <p>Marta Holm</p>

PROSTITUEREDE
Dolly <p>Camilla Gjelstrup</p>
Betty <p>Kathrine Høj Andersen</p>
Nelly <p>Line Nørholt</p>
Vixen <p>Patrick A. Hansen</p>
Prostitueret 1 <p>Marie Knudsen Fogh</p>
Filch, Tigger <p>Marcus Gad Johansen</p>
TIGGERE <p>Patrick A. Hansen <p>Marie Knudsen Fogh <p>Line Nørholt <p>Marta Holm <p>Thomas Kristian Bek</p></p></p></p></p>
Kimbal, Pastor <p>Camilla Gjelstrup</p>
Smith <p>Marcus Gad Johansen</p>
Politibetjente <p>Marta Holm <p>Thomas Kristian Bek <p>Marie Knudsen Fogh <p>Kathrine Høj Andersen</p></p></p></p>
ORKESTER <p>Anders Farstad <p>Trompet</p></p>
Jakob Mygind <p>Sopransax, tenorsax</p>
Johan Toftegaard <p>Altsax, clarinet, fløjte</p>
Johannes Hejl <p>Kontrabas</p>
Thomas Hamilton <p>Slagtøj, pauker</p>
Niels Nørgaard <p>Trombone, cello</p>
Nikolaj Heyman <p>Banjo, dobro, spansk guitar</p>
Niels Søren Hansen <p>Klaver, trædeorgel</p>
Sceneteknik <p>Kry Balslev, Vladimir El Baz, Nicklas Clemmensen, Bent Jakobsen, Tobias Fabian Langkilde, Mads Maybom, Brian T. Rise, René Thorsen</p>
Malersal <p>Karsten Legård, Rikke Wilkenschildt</p>
Lysafdeling <p>Kasper Daugberg, Sune Blach Granberg, Andrew Tristram, Mia Jandje Willett</p>
Lydafdeling <p>Rune Abel Aagaard, Kristian Berg, Mikkel Routhé</p>
Forestillingsledere <p>Erik Lund, Katrine Madsen, Maria Sidor</p>

Stemmecoach <p>Erik Storm</p>
Frisørleder <p>Helle Denhardt Knudsen</p>
Frisør / sminkør <p>Nanna Lindholm Andreassen, Nanna Roman</p>
Frisør- / sminkørassistent <p>Matias Keis Pedersen</p>
Leder af kostumeafdelingen <p>Helene Billingsøe</p>
Skræddersal <p>Emma Lundhede Christensen, Alberte Leonora Gade (praktikant), Conni Idskov Jensen, Dorthe Juul Rasmussen, Anne Remien, Ing-Britt Niss</p>
Påklæder <p>Theresa Breitenstein, Nanya Windbirk</p>
Suffli og produktionsassistent <p>Winnie Arnum Handberg</p>
Suffli <p>Michelle Christensen</p>
IT- og driftsmedarbejdere <p>Henrik Christensen <p>Marc Jespersen</p></p>
Rengøring <p>Meladee Alarcon, Ninna Jacobsen, Marianne Dahl Jovar</p>
Produktionsleder <p>Torben Omann Sørensen</p>
Forhusansvarlig <p>Alberte Husted Echers</p>
Markedschef <p>Rebecca Green Cupido</p>
Erhvervs- og partnerchef <p>Tine Wammen</p>
Salg og marketing <p>Rebekka Andreassen, Henrik Korgaard, Malou Jensen, Hanne Thellufsen,</p>
Chefdramaturg <p>Jens Christian Lauenstein Led</p>
Dramaturg og planlægningschef <p>Kjersti Hustvedt</p>
Administrationsafdeling <p>Anne Colding Sund</p>
Økonomi- og administrationschef <p>Charlotte Hedin</p>
Teaterdirektør <p>Thomas Bjørnager</p>
Aalborg Teaters bestyrelse <p>Inger Askehave (Formand) <p>Henriette von Platen-Hallermund <p>Sara Topsøe-Jensen <p>Erik Lund <p>Jesper de Neergaard <p>Rasmus Thomsen Ingstrup</p></p></p></p></p></p>
Foto <p>Emilia Therese</p>
Forlag <p>Nordiska Aps</p>

Mørket frem i lyset

Af Jens Christian Lauenstein Led

Mørket frem i lyset, 1928

Inflation, krig, oprustning, et mere og mere hysterisk politisk klima, en stadig grellere kamp om opmærksomhed, tiltagende modsætninger mellem på den ene side seksuel frigørelse og kampen for tolerance og på den anden en højrefløj, der kræver orden og opgør med al ”tøjlesløshed”. Lyder det Dem bekendt? I så fald lever vi i en tid, der har meget tilfælles med Tyskland for omkring 100 år siden, nemlig Weimarrepublikken.

Mørket frem i lyset, 1928

I kølvandet på første verdenskrigs afslutning blev der skrevet en ny forfatning for det nye Tyskland i Weimar. I de første år sled Weimarrepublikken med hyberinflation (frimærkeprisen var oppe på over 1 million reichsmark) og med de voldsomme krigsskadeerstatninger, som det nye Tyskland var blevet pålagt. Men fra omkring 1924 lysnede det i nogen grad, og de frihedsrettigheder, der var garanteret i den nye forfatning, fik navnlig Berlin til at blomstre i et sandt orgie i sociale, seksuelle og kunstneriske eksperimenter. Samtidigt buldrede underneden omfattende politisk uro og kaos. Og en højrefløj, der ville opruste og komme ud af Versailles-traktatens åg, begyndte at samle sig i forskellige grupperinger. I 1933 tog en vis Adolf som bekendt over, og herfra var det slut med friheden. Inden da, i 1928, midt i den mest frugtbare periode i Weimarrepublikkens korte levetid, kunne Bertolt Brecht og Kurt Weill holde premiere på deres nye, musikdramatiske værk, *Dreigroschenoper* eller på dansk *Laser og Pjalter*.

Mørket frem i lyset, 1928

Forestillingen blev en stor publikumssucces, og den markerer også en milepæl i udviklingen af en form for teater, som Brecht kaldte ”episk teater”. Hensigten med denne ”tiggeropera” var nemlig en helt anden end den forførelse og hengivelse til skønhed, som det meste scenekunst indtil da havde haft som sit pejlemærke. Brecht og Weill ønskede sig en scenekunst, der pegede på de grundlæggende uretfærdigheder, der er fundamentet for et kapitalistisk samfund, hvilket også Weimarrepublikken i høj grad var. Det episke teater lyver ikke om sin egen kunstighed, men peger i stedet hele tiden på den. Tilskuerne skal ikke drømme sig ind i en fortryllende verden og væk fra virkeligheden, men derimod læne sig cigarrygende tilbage i sædet og hengive sig til refleksion over de (uretfærdige) forhold, som forestillingen tager under behandling. Det gør forestillingen ved hele tiden at ”afbryde” sig selv med sange, med skilte der angiver

tid og sted, og med de ”Verfremdungseffekter” eller ”mærkværdiggørelseseffekter”, der skal rive tilskueren ud af illusionen og tilbage til virkeligheden.

Mørket frem i lyset, 1928

Når Brecht og Weill vælger at henlægge handlingen til det mørke, kriminelle underverdens-London var det således ikke for at lokke tilskuerne ind i en fjern verden, men derimod for at fortælle en parabel, en allegori over tilskuernes egen virkelighed. Figurerne i denne tiggeropera er forbrydere, svindlere, knivmordere og prostituerede. Og deres relationer og handlinger handler kun på overfladen om gode familieværdier og hensyn til hinanden, mens det hele i virkeligheden er kold forretning og den enkeltes kamp for overlevelse. Forbryderne i stykket er undskyldt af deres nød – de er simpelthen sultne og har intet andet valg end forbrydelsen, for som de synger ”først kommer mad og derefter moral”. Omvendt er borgerne, de retskafne mennesker, der sidder i salen, det vil sige Dem, kære tilskuer, nogen, der nyder godt af det ulige samfunds frugter til de privilegerede. Men borgeren er ikke sulten og kunne vælge noget andet og mindre – strukturelt – forbryderisk end at fortsætte med at understøtte det ulige samfund. Som Macheath siger om borgerskabets forsvarer: ”Ynkelige Brown. Den personificerede dårlige samvittighed. Og De skal forestille at være chef for politiet.”

Mørket frem i lyset, 1928

Laser og Pjalter sætter det skarpe lys på, det, der ellers er i mørket, det man ellers ikke ser. Og så er det op til den (mentalt) cigarrygende-reflekterende tilskuer at få øje på alt det og alle dem, der i vores samtid befinder sig i mørket som tabere i kampen om opmærksomhed. Filosoffen Theodor W. Adorno har formuleret på denne måde: ”Publikum og dets samfund skal nok sluge dette værk. Men om de også kan fordøje det, det må tiden vise”. Værket var ikke nok til at standse Weimarrepublikkens undergang og Hitlers fremmarch. Håbet er, at det i vor tid kan yde et bidrag til at få os til at besinde os og se på dem i mørket.

Mørket frem i lyset, 1928

Thi nogle er i mørket og andre er i lys. Og man ser kun dem i lyset. Dem i mørket ... ssh ! ssh !

HOVEDSPONSORER & FONDE

Det
Nordjyske
Mediehus

TORBEN VEJS FOND
c/o advokat Jen§ Rye-Andersen

KERNESPONSORER & FONDE

AALBORGTEATER.DK

**JERNBANEGADE 9-11
9000 AALBORG**

**BILLETSERVICE 96 31 60 20
ADMINISTRATION 96 31 60 10**

FIND AALBORG TEATER PÅ

TEATRET
AALBORG TEATER